לעילוי נשמת הר׳ אברהם יוסף שמואל אלתר בן הר׳ טוביה ז״ל

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת ראה - שבת מברכים חודש אלול

Shabbos Parshas Re'eh

כה׳ מנחם אב תשס״ב - August 3, 2002

לכל זמן ועת.....(Monsey, NY)

הדלקת נרות- 7:55 * שקיעה/יום השבת - 8:12

זמן קריאת שמע/מ״א - 8:52 צאת הכוכבים/מעריב- 9:02

זמן קריאת שמע/גר״א - 9:28 לשיטת רבינו תם - 9:24

*מי שמדליק מוקדם, אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

אבד תאבדון את כל המקומות ... את אלהיהם על ההרים וכו׳ (יב-ב)

איתא בגמ׳ (ע״ז מה׳) הגוים העובדים את ההרים ואת הגבעות הן מותרים וכו׳ דכתי׳ ״את אלהיהם על ההרים״ ולא ההרים אלהיהם ע״כ. וזו הלכה רווחת דהרים עצמן שעבדו שם הגוים בשביל ע״ז, מותרים לחצוב אבנים מהם ולזריעה, משום דדבר המחובר לא אסרו. אולם כל האמור לגבי ענינים של חולין, אבל בנעבד של גבוה, איפשיטא בגמ׳ דבאמת יש נעבד במחובר אצל גבוה, וא״כ המשתחוה להר אבניו אסור לעשות ממנה בשביל המזבח. לפי״ז הוקשו דכבר אמרו חז״ל שאין לך הר שלא נעבד בו עבודה זרה, וא״כ איך נבנה בית המקדש על גבי הר, הרי יש נעבד במחובר אצל גבוה?

ותירץ **הגמו״ר אברהם רוזאניס זצ״ל**, שמבואר במדרש דבעת בריאת העולם התפלל השי״ת כביכול על אבן השתיה, שממנה הושתת העולם, שיכבשו רחמיו את כעסיו ויגולו רחמיו על ישראל. ואמרו בזהר דכל מקום שהשכינה שורה שוב אין רשות להסטרא אחרא לבוא לאותו מקום. והשתא, מאחר דעד לא עשה ארץ וחוצות ועדיין לא היה כי אם אבן השתיה, ממילא התפלל שם השי״ת כביכול וא״כ כבר נתקדש המקום ושוב אין רשות לסטרא אחרא לבוא שם. מש״ה נבנה בית המקדש באותו הר שמונח עליו האבן השתיה, אף שהוא הר, כי ההר הטוב הזה קדוש יאמר לו.

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה וגו׳ (יד-כב)

פרש״י מכאן שאין מעשרין מן החדש על הישן עכ״ל. הנה מבואר כי ע״י

***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***
***

נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה׳ וכו׳ (טו-י)

Why would the *Torah* suspect that one would feel bad upon helping a poor person? How can doing a *mitzvah* leave a bad taste in one's mouth? More important, how can we avoid having such feelings ourselves?

R' Moshe Stern Shlit'a explains in the following manner: In the *mishnah* in *Avos* it says, *"R' Shimon said, if three people have eaten at the same table and have not spoken words of Torah, it is as if they have eaten of offerings to the dead idols."* With three people at a table, surely one is capable of explaining some point in the *Torah* to the others. How then is it possible that no one speaks words of *Torah* at such a gathering? It must be due to a laxity and unwillingness to learn Torah and as a result their meal is so poorly judged. This same laxity is what can cause one to dislike *mitzvos*. Those who seek to circumvent any aspect of observance will ultimately find their observance trivialized. People who seek to avoid doing *mitzvos* or look for loopholes are the same people who, when they actually do the *mitzva*, do so half-heartedly, feeling bad in the process. Even when it comes to something as natural as giving to the poor, a person who has not properly trained himself in the proper performance of *mitzvos* may find that he resents helping out. We must encourage and educate ourselves to do more, not less, which will result in our enhanced enjoyment of the *mitzvos*.

הוא היה אומר.....

R' Tzadok Hakohen of Lublin ZT"L would say:

"I want to confess in public that I have deceived anyone who thinks of me as a *Talmid Chacham*. Do you really expect me to confess to every person individually?"

R' Noach Wineberg Shlit'a would say:

"Remember this lesson and it will keep you safe: If at first you don't succeed, skydiving is not for you!"

R' Boruch'l of Mezhibozh ZT"L would say:

"It is impossible to explain to a gentile what it means to be Jewish. I say that it is also impossible to put into words for a fellow Jew what it means to be Jewish. If a Jew had any inkling of his own holiness he could never sin!"

לעילוי נשמת האשה רחל בת איסר ע״ה-נפ׳ כה׳ אב תשנ״ח-תנצב״ה

DEDICATED BY MR AND MRS DOVID GOTTLIEB

For all inquiries and הערות, please call 845-282-9081 or E-mail: TorahTavlin@aol.com

מעשה צדיקים בעבודת ה' נתרבה השפע טובה ורחבה לכל העולמות העליונים. נמצא, כתב **האדמו"ר הר"ר אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל, בעל אוהב ישראל,** כי מעשיהם טובים של כלל ישראל המה בבחינת זריעה, כי ע"י זריעה הלזו של מצות ומע"ט ניתוסף ונתרבה השפע. וא"כ יכול ישראל בדביקותם להשי"ת לקשר ולייחד הב' שמות - שם הוי' שהוא יו"ד עילאה, ושם אדנ' שהוא יו"ד תתאה - ואז נמשך כל ההשפעות טובות מהעולמות העליונים שנעשו ע"י המצות ומע"ט אל העולמות התחתונים.

ויבואר לפי"ז הקרא, "עשר תעשר וכו' ",כלומר, שכל "תבואת זרעך היצא השדה" - המצות ומע"ט אשר זרעת ונתגדלו בקודש בהשפעות טובות, ונמשך אל העולם התחתון, צריך "עשר תעשר" - לייחדם ולקשרם בין הב' יודי"ן. ואימתי? "שנה שנה" - לבל ימתין לתקן דרכיו בהתחדשות השנה על השנה שעברה, כי אין מעשרין מן החדש על הישן. אלא יתקן הכל בחודש אלול, ובבוא יום הדין ר"ה, אז יושפעו כל הטובות וברכות לעולם הזה.

מעשה אבות....סימן לבנים

כי עם קדוש אתה לה' אלקיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה וכו' (יד-ב)

One afternoon, Shaya, a severely learning-disabled boy and his father walked past a park where some boys were playing baseball. Shaya asked, "Do you think they will let me play?" Shaya's father knew that his son was not at all athletic and that most boys would not want him on their team. But he decided to give it a try. He approached one of the boys in the field and asked if Shaya could play. At first the boy didn't know what to say. Then, he took matters into his own hands and said, "We're losing by six runs in the eighth inning. I guess he can be on our team and we'll see what happens."

In the bottom of the eighth and again in the ninth inning, Shaya's team scored a few runs. Now with two outs and the bases loaded with the potential winning run on base, Shaya was scheduled to hit. Would the team actually let Shaya bat and give away their chance to win the game? Surprisingly, Shaya was told to hit. He didn't even know how to hold the bat properly, let alone hit with it. However, as Shaya stepped up to the plate, the pitcher moved a few steps in to lob the ball softly so Shaya should at least be able to make contact. One of Shaya's teammates came up to him and together they held the bat and faced the pitcher. The pitcher tossed the ball softly toward Shaya. Shaya and his teammate swung the bat and hit a slow ground ball. The pitcher picked up the soft grounder and could easily have thrown him out to end the game. Instead, the pitcher took the ball and threw it high and far beyond the reach of the first baseman. Everyone started yelling, "Shaya, run! Run to first!" Never in his life had Shaya run to first. He ran wide eyed and startled. By the time he reached first base, the right fielder had the ball. He could have easily held it and ended the play right there. But the right fielder understood the pitcher's intentions, and threw the ball high and far over the second baseman's head. Everyone yelled, "Run, run to second." Shaya ran towards second base as the runners ahead of him deliriously circled the bases towards home. As Shaya reached second base, the opposing shortstop ran to him, turned him in the direction of third base and shouted, "Run to third." As Shaya rounded third, the boys from both teams ran behind him screaming, "Shaya, run home!" Shaya ran home, stepped on home plate and all 18 boys lifted him on their shoulders as he had just hit a "grand slam" and won the game for his team.

"I believe," said the father later, softly, with tears rolling down his face, "that when *Hashem* brings a child like Shaya into the world, *Hashem*'s perfection is revealed in the way people react to this child. That day, those 18 boys reached their ultimate level of God's perfection."

TORAH GEMS

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה וגו' (יא-כו)

Moshe Rabbeinu is teaching *Bnei Yisroel* an important lesson: "ראה" - *"See"* - One must see and form his own conviction that a person's future fate, whether of blessing or lack thereof, is placed in one's own hands by *Hashem* through the fulfillment of His *Torah*. It is not to be on faith and belief from what others have done, but rather through all that the Jewish people had seen and experienced for themselves in Egypt and in the desert, that should give them the clear understanding of the *Torah*-life that *Hashem* wants the Jewish people to live and abide by.

R' Shamshon Raphael Hirsch ZT"L further enunciates this idea. The word "ברכה" - *"Blessing",* does not just invoke reward or goodness. It is also the condition of progress, development and prosperity. "ברך" relates to "פרך" - *"breaking through"*, "פרק" - *"to unload"*, "ברק" - *"Lightning"* - the unloading of electrical currents from the clouds, "ברך" - *"Knee-joint"* - the essential bodily lever for moving forward. On the other hand, "קללה" - *"Curse"*, is not merely the opposite of progress and lack of prosperity, which would imply the word "ארור", but rather the contrasting condition of emptiness, worthlessness, devoiding of substance - from the word "קל" - *"Light, without weight"*. The alternative between these two conditions is *"placed before us"* and it is up to every Jew to *"See"* for himself and create the condition with which he will lead his life.